„МЕМОАРИТЕ"

на
Наум Ташков Веслиевски – „Овчар"
Потпуковник во пензија

за НОБ во Македонија
1941 – 1945 г.

Кратка Биографија

Роден сум на 15-Декември 1921 година во село Златари - Ресенско, потекнувам од земјоделска-печалбарска фамилија име на таткото Тацко, а на мајката Илинка. Нашето семејство се состоеше од 9 членови, родителите, 3-браќа, и 4-сестри.

Мојте браќа што имаа се викаат: Димитар и Панде а сестрите Тројанка, Цаца, Стефка, и Марија. Нај Старијот брат Димитар уште во 1928 година заминат е на печалба во градот „Цинцинати" САД и до денес не е јавен.

Помладиот брат Панде и поредната сестра Цаца двојцата се умрени по ослободувањето, двата заточеништво во НОБ главната причина за смрта е како интернирци во Бугарија на принудна работа со целото семејство повеќе од 9 месеци

Основно училиште четврти разред завршив во својето село Златари во годините 1929/1933 г. По завршување на основното училиште имав желба да го продолжам учењето, но поради сиромашната положба на мојето семејство желбата не ми беше исполнета така во уште од 12 годишна возраст продолжив да работам како земјоделец на сопствениот имот се до заминување во бугарската војска во 1941 год.

Кон крајот на 1940 год. и почетокот на 1941
почнав да читам марксистичка литература
од таа литература се запознав со напредните
идеи на Комунистичката партија, споменатата
литература ја добивав од Јаким Неговски член
на партија и Димитар Ѓорѓановски, тогашен
секретар на селската келија во селото Златари.

Во почетокот на 1941 год. на Димитар
Ѓорѓановски на два пати му платив партиска
членарина но официјално не бев примен во
партија - останав како симпатизер. примен бев
подоцна во 1941 г. бев примен за член на СКОЈ с. Златари

На 15 - септември 1941 год. бев мобилисан
како регрут во бугарската војска во градот
Пловдив бев распореден во „Трети Артилериски
на негово величество полк - станицијална батерија
за веза". Командант на полкот ни беше
Кацаров - по чин Мајор.

При крајот на месец декември 1941 год.
и почетокот на јануари 1942 год. од мојата
старешини пуштен бев на зимското отсуство
од 15 - дего рендви од Пловдив - си дојдов во
моето село Златари се видов со моето
семејство новогодишните и божиќните празници
ги проведов во Златари, во четириот период
беја дојдени на отсуство и другарите: Крсте
Соколовски, и Јоне Кутановски Сите бевме пуштени
со цела униформа, на 7/20 - I - 1942 г. на ден
Божиќ нија тројцата другари облечени во

војничка бугарска униформа, а Вангел Пуцалев во цивилна облека појдовме во селото Јанковец и Заедно четворицата се састанавме за станица.

За време на ова отсуство, од секретарот на селската Ќелија Димитар Гајтановски побарав јавка да заминам за партизан и да примиам во членство, оваа желба мене не ми беше исполнета ми беше одговорено дека условите за вербување на партизани и членови не се создадени. Во делот на Горна Преспа окупиран од бугарската власт, а во делот под ~~под~~ Италијанската окупација беше послободно и веќе неколку членови работеја и живееја во селата Подмочани и Царев Двор.

По завршување на отсуството заминав за Пловдив-Бугарија се јавив на одредениот дел во мојата воена единица.

Раководството на полкот на неколку пати ме повика и се обидуваше да ме испрати на некаква воена школа, но јас секогаш ги одбивав. Мојата мисла се знаеше за каде цели за во шума, за „партизан" само да дојде погоден момент.

Пролетта околу 15-март 1944гд повторно бев пуштен на отсуство кога си дојдов во Злаштари исто го најдов дојден на отсуство и мојот другар Крсте Колев Соколовски исто и тој беше војник во Пловдив во 9-пешадиски полк. Кон крајот на отсуството беја и Велиградските [illegible].

На вториот ден вечерта секретарот
на селската Келија Димитар Гуштановски
Моне и на Крсте Соколовски ни соопштуваат
дека желбата за одење во Партизани ќе
биде исполнета на третиот ден вечерта
7-IV-1942 треба да се собереме знано место
„Крива Круша" каде ќе дојде член од Околискиот
Комитет на Партија од кого ќе добиеме „Јавка"
време

Мојето излегување во Партизани

На ден 8-IV-1942 гд. ги стемовне ранците со
мојот другар Крсте Соколовски да се вратиме
во своите единици за Пловдив-Бугојна со
домашните зедовне збогум кога минувме
крај среуелото во с. Златари орото се водеше
свирачи беја Ватеп Пупопев и Мите Сарачи
и није двата со Крсте се вативне на
орото меѓу младинците и заиграувне што
што продолжувне, кај одреденото место
„Крива Круша" да го пречекаме Јоб го најдовме
„Јоши Чекан" Милан Думовски од село
Јанковец многе член на околискиот Комитет
на Партија Милан Думов ни даде Јавка
да се јавиме кај Пецо Начовски секретарот
на Келијата во с. Сопотско, при разделбата
со Милан Думов се поздравивме и ни рече
нема враќање назад до победата над
фашизмот. и ни пожелува среќен пат

Јое и Крсте го продолживме патот
за с. Сопотско пристигнавме околу 9 часот
и во селото Сопотско се водеше орото, на
крај село ни чекаше Пецо Неговски, кој беше
што требаше да не прифати, од кого малку
поседовме и го продолживме патувањето
за Битола по патот што води за село
Гавато. Пред да стигнеме Пецо ни соопшти
за две работи прво ќе преноќуваме во
плевната на Киро Панчевски, а друго беше
ни соопшти, партизанот, од с. Сопотско
што требаше да излезе со нас, се исплашил,
го разбрале и домашните и го уапсиле кој
беше Трајан Поповски, (Попов) кој беше се
вратил во отсуство од Бугарија, како војник.

Патот го продолживме само двајцата
со Крсте до под близната шумичка и
тука застанавме, под насипот
од железницата и Сопотско изведовме една
компанија. се уверија дека заминавме за
Бугарија—Пловдив.

Кога се добро замрачи се вративме
во селото Сопотско без никој да не
забележи и отидовме во плевната на
Киро Панчевски и кој соработник во НОБ.

На ова место преноќувавме два дена и
две ноќи, третиот ден утре од кога се
повлековме во шумата Гумбишто на
договорено место.

на Вечерта околу 19 Сатот дојде
другиот Рене Шокири член на селската
Комисија на село Сопотско, и одбојот н[и]
поведе долж Пефрли од Бугарската
територија на Италијанска територија
преку новата граница за двоина окупација

Од Тумбишта тргнавме низ полето
Сопотско покрај имењето на Рејз Шокир[и]
и помеѓу селото Козјок и Т.Бурково ја минав[ме]
границата Крафешкум без никој да не
забележи од двете окупатори, бугарскит[е]
и Италијанските,

Рејс Шокири продолжи со нас до
Горицата кај селото Ѓормогани, на
ова место најдовме да ни чекат друга
врска, ни чекаше ~~[illegible]~~ Косте
Кусаковски., од ова место Рејз се
врати за с. Сопотско, а ние продолжив[ме]
за село Ѓормогани, Косте ни одведе
кај Живко (Лаптев) Стефановски во неговат[а]
куќа. До куќата на Живко го најдо[вме]
Кока Мелеголец и Илија Спировски кој пред
неколку денови избегал низ рацете на
полицијата од Јанковската општина в[о]
која работаше како писар, на спроведен
од Прилепските партизани.

Куќата на Живко се наоѓаше
на Јужниот дел од селото Ѓормогани

потојна за присетот на Илетолци, нише изрујано Јоскеме и Илија, немовоне во горниот Кат во една мала одаја околу 3 на 3 метра креветти немовне беше постелно на сламе штици, отуна престојувавме повеќе од 15-дена, храна ни носеше мајка му на Неавна, покој мој тату во Куката немвеше една сестра од 8-ите на Неавна, и пококо мала прилика се интересираше за нас ни знаеше да се кого госом.

Првата средба со Ѓорче-Свештарот

Еден пролетен топол ден на вратата родна Нетопаш мише облечен во селена облека, со наочари на рамата носеше кошница полтена полно со шејкерчина свои тојчо и други детски играчки, право након на горниот спрат при нас во нашата одаја. Ни се претстави како Илетолец на К. П. Провник по професија родум од гр. Гевгелија а се викаше Јосиф Јосифоски Ѓорче-„Свешторот" инаку нелегално живееше во Храмот на урнавата во сел. Царев Двор. Примкал одржување состанок со селаните кеипија во г. Торнотани, дојде и при нас да не посетиш. Ни донесе разни летоци вести на светската стопанба, од кои посебно при нас беше за земји

Ни остави две книги со Македонски
содржината што беа „Развиток Друштвото"
пишана латиница на хрватски и другата
книгата беше „Мајка" од Максим Горки
пишана кирилица на бугарски јазик.
Двете подарени книги Стојан
ден во домот ги читавме сите
тројца Илистовци Јосиф и Илија. Во
одаите ноќе не горевме никакво
светло да не би некој посомнел.
Еден ден околу ручек двајца
Италијански Карабинери како што
вршеле по селото некаков претрес
Ненадејно затропаа и на куќата на
Живко Стефановски, почнаа да лупаат со
кундаците од пушките на вратата од
Големиот Над, но во тој момент
Живко никој немаше дома и вратата
беше затворена. Мајка му и сестрата
на Живко во тој моментот беше
излезено во Камциите во селото.
Во тој моментот ние трајан
се возбудивме од страна на овчаре
имавме само една единствена бомба
Крагуевачка која бомба уште кога дојде
од с. Сопотско ни ја даде Косе
Кусаловски. Бомбата ја држеше
Илија Спировски, Во овој критичен
момент дојде (нишито чел ги остав

одсам да ја, уништиме бомбите и дејство, Карабинерите што ги уводоја до нема наши во станот си заминаја но кај нас остана сумња и стално бевме стражувани по штабот, тоа значи излез беше само вратата другите прозорци врати немаше, штом се замрачи, и кога дојде од работа некако поборовме да бидеме преместени од неговиот стан во друг,

Во мракот некако не одведе во друга куќа што беше куќата на Алексо Грнчевски во истото село, само ја минавме реката куќите беа во блиска близина на околу 2-300 метри

Во селото Подмочани покрај нас пристигнаа како нелегалци, живеја и двајцата нелегалци од Битолскиот одред „Ѓорѓе Петров", што беа другарите: Велковски Ѓорѓе „Косте" и Јовановски Илиевски Илија-„Швецот" двајцата нелегалци живеја во с. Подмочани и работеа како шнајдери. Косте како главен мајстор, а Илија помошник калфа од самото што се наоѓа се раководо само не се сеќавам во чија куќа имаа отворено дукан. За време на нашиот престој во селото Подмочани не се сретнавме се видовме дури при формирањето на одредот „Даме Груев".

За време на престојот кај Алексо
Трнеевски се запознавме и со Крстопаj-
уцијо Илија Стировски, по два пати
написа писмо до Горче. Свештото в-
кој писма ги носеше Алексо Трнеевски
до с. Чоров Двор, и други села.

Напишани писма со млеко-то

Околу пишење на овије писма Илија
Стировски беше сто искусен,

Писмата ги напиша со млеко на
чисто бела хартија, ако писмото
паднеше во непријателски раце во
никој случај не можеше да се одгатне.

Обично земаше некоја пре сѐ
пишана стручно, кое писмо
расправаше за нешто научно или
се писмата даваше работа, а помеѓу
пишаните редови, го пишуваше се
пишеја со млеко или екесенција.

Особината е тоа што при
запознавање на ваквото писмо
со млеко или екесенција можеше
јасно да го прочита пријателот,
обично се пишеја некој тајни работи
или поголеми задачи.

По престојот кај Алексо Трнеевски
повеќе од 15-денови едно вечер дојде
Коце Кусаповски и стручно ни одвоја
во селото Грмаџи.

Косте ни одведе на вечерта околу 20 сатот
кај Панде Белешовски во неговата стара куќа
од членовите на неговото семејство. Во оваа
куќа не живееја, имаше направено нова
куќа и што живееше Панде, во два-три
дена престој во куќата на Панде од
кое другарите Мелетојци Креле Соколовски
небеше познато помеѓу овие села и затоа
од нас се одело и помина во Мелетолеството
однесено подоле кај Јордан ____________ во
селото Покрвеник и се јави едно момче
се престове од Охридските села кај Јордано
ги пасеше овците повеќе од месец и пол до
два месеци во мај и јуни 1942 г. до
формирање на одредот „Доме Груев“.

Ние Војчата со Илија Стојановски,
кај Панде Белешовски останавме нешто
Мелетојци повеќе од една недела храна
ни носеше Панде и неговата жена, ние
живеевме во една одаја на горниот кат
во куќата. Белешовски брат беше потекнат
од печалба Америка и уште од тогаш станал
симпатизер на К.П. и беше еден од
активните членови на Селската ќелија.

По престојот кај Панде Белешовски
една вечер дојде Трпковски Мите од селото
Покрвеник и преку поле низ бовчиње ни
одведе во неговиот стан во селото
Покрвеник ~~Каде беше тао~~

Мице беше некоаден од нај активн
членови во НОБ во околијата, со Мице
во заедница живееја со неговиот брат
Јонче исто и тој организиран, покрај
овие двојцата ушле беше соработник
Јорам и Змијо на за нас како
илегалци дента живеевме кај Мицета
не знаеја. и додека живеевме кај
Мице Трпова ни носеше Горче, Светиронот
ни носеше Вести во целата светска
политика и друго. Кај Мице Трпова,
Куќата му беше на еден страна, и
ние двојцата со Илија Спирова живеевме
во едно одаление од стравот Храна
ни носеше Мице. Кај Мице престојув
две недели, по тоа една вечер Мице
ни одведе во селото Лозји во
станот на соработникот во НОБ.
Јане Трајчевски исто и во ова село
постоеше Партиска келија и Јане
беше член на К.Партија и исто еден од
постарите организатори во овој дел
од Преспа го целиот Престој се храневи
ни јас и Илија кај Јанета, живеевме
во едно одаление од + горниот спрат
во Куќата. и овде со Кошничо на
рака ни носеше Горче Светиронот и
ни даваше дека ќе се покине наша
илегалсто ? шумата веќе беше

распуштиле – и ни го соопштија денот што треба да излеземе партизани во шума. Зборното место беше над селото Сопотско под бугарската окупациона територија.

Тој ден од Ловци од кај Јоне Трајчевски добивме водич ______ и тргнавме за преку граница низ полето Ловчанско, Ерменско и Доловдорско патувавме преку ден. Нивјето веќе беја искосени, малото вечорче траеше кога Ѓорѓи Зомчи од класјето на нивите.

Кога пристигнавме до непосредна близина на италијанската граница со Германско се застанавме да се добро загледаме што каде ќе ја минеме границата во близината на с. Козјак и Сопотско.

Решато помогневме да ја минеме се упатувавме кон кај Горицине да с. Паралочани, но здоговореното место знак дадовме со чукање на камчиња, кој знак ни беше даден уште порано за една, но нашиот знак добивме од спротивната страна исто чукање. Најдовме водич од селото Сопотско, што еден стојно не требеше да се знае кој е водичот. Водичот од с. Ловци се врати, а водичот од село Сопотско ни превзе преку двете граници италијанска и бугарска.

долу од Маковот во непосредно
близина на двете корупи на дува-
рово во Логорот звано место „Гумбиш
Радино Тошиште - Хуџитоу"

На ова место беше формиран првиот
партизански логор во горно Ресен. Јосе и Илија
Стерјовски се вратиле од селото Ловци, дојде
и Кресе Соколовски пристигнати беја и
двојцата Нелепанци од Битола што живееја во
селото Паралово, Горе Велковски и Илија
Јовановски, Јосиф Јосифовски Свештаров.

За време од 7 денови додека
престојувавме над селото Сопотско во
Логорот се собравме 17-партизани
од кои 7 од Ресен, 2 од Битола 1 од
Гевгелија и 7 од Битола изместени
партизани, од ова место се преселиле
кај Каменото под патеката што оди за
селото Гопеш, тука престојувавме
10-11-денови од ова место се преселиле
„Горешна Кадиша" во место близина на
„Колето" и овде седовме 10-денови
до формирањето на одредот. Во
време на престојот над Гопеш, Горе
Свештаров го уреди првиот зиден
весник со 10-членови од политички
карактер, критика и со песни-партизански.
Зидниот весник го ималне местоната
на едно дрво до самиот логор и

Во Битола сите писмени борци од одредот добено препорачки на ова место ноќе што месечина изводивме непознату вежби напад и одбрана без да пукаме со вежбите привремено раководеше Ангеловски Тодор — Стратов беше станан резервни офицер. Ја познаваше добро воената вештина и тактика

Формирање на ~~[illegible]~~ - Битолскиот Партизански одред — „Даме Груев"

На 6-Јули 1942 г. над селото Златари звано место „Синедолско Кладенче" под Кулата се собраа сите партизани — 17 души еден ден додени беа 3 делегати од Околиско, 3 делегати од окружно и 1. делегат од Покраинскиот Комитет на КП

Пред да се формира одредот се одржа партиски состанок со членови на партија од одредот и во присуство со дојдените делегати.

Партискијот состанок го отвори делегатот од Покраинскиот Комитет ПОКП. др. Страхил Наумов — Стив Какоиловски кој беше формирањето на одредот Дамјан Груев и неговите понатамошни задачи. Покрај Стив збореа Јосиф Јосифовски — Свештарот, Трајко — Тарзанот од Прилеп. Горе Велковски и други.

додето беше над Сопотско храна добиваше од с. Сопотско од партизаните, се Горче одржа и состанок со членовите над селото Сопотско

По завршениот Партиски Состанок
во којшто се построија сите
Партизани двојца по двојца. Сите
Присатни Зеровние заклетва што
ја диктирал порано Горче-Светиторот.
По заклетвата пред Партизани
одржа говори, Стив Горче Светиторо
Порзамот, Горѓе Велковски. По одржани
говори се избра Ново Раководство
на одредот „Доне Грујев"
За Командант на одредот Горѓе
Велковски, а за Политички Комесар
Јосиф Јосифовски – Горче. – светиторот
За Заменик Командант Наум
Веселиновски – Овчово.
За заменик. Политички Комесар
Ило Спировски.
Делегат од Покраински Комитет пок
1. Стеван Наумов – Стив
Делегати од окружно Писатни
1, ________
2, ________
3, ________
Делегати од околиско Писани
1, ________
2, ________
3, ________

Присатни борци-партизани при формирањето на Преспанско-Битолскиот одред „Даме Груев"

1,
2,
3,
4,
5,
6,
7,
8,
9,
10,
11,
12,
13,
14
15,
16,
17,

од како го формиравме одредот останавме и понатака на местото Моето во логорот, за целото време додека таму престојувавме храна добивавме од селото Златари преку партиската организација.

Додека престојувавме во логорот околу снабдувањето на храна Горче-Свештаторот со партиската организација во с. Златари одржа состанок во

Местото на „Ункова", Кога се формира одредот стое распоредовне со српски пушки „Маузери" немавме доволно Муниција, а посебно донесоа од с. Златари и Соботско. Од другото наоружане членовите 1. Пушко Митрев Марко Шоше — од француски, пит. сите борци имаа по една до 2 бомби на членовите и (9) девет пиштоли.

Со Пушко Митревот бев задолжен јас дето носам, за заменик Лубеше Буцевски, – односно помошник Митрев.

За целото време додека бевме на селото Златари, беше извршена Подготовка на 2 август денот на Илинденското Востание да се влезе со одредот во селото Смилево и се одржи Митинг.

Предводително пред неколку денови ~~Горге Свитарот~~ Стив Наумов одржа состанок со Партиската организација во селото Бошилата. Водич на Стив Лубев Јоле

Преди тргнување за Смилево Кај Кулата на битола за водич до селото Смилево дојде Киро Матлијов.

Меѓу време од формирањето на одредот од 6-Јули до 2-август одредот бројчано се зголеми од 17-на 24. борци. Со доаѓањето нови

Партизани како од Преспа така и од Битолско.

Пред влегувањето во Смилево по направениот план за одржување на митинг, беа формирани две ударни групи кој има задача едната да го фатат жив Кметот, а другата група да го фатат Шумарот.

На ден 2 август добивме податоци дека Бугарите имале намера да го прославуват Илинден во с. Смилево. Но по нашиот план селото Смилево беше опколено уште во утринските часови. Првата група Кметот го фати и го врза, а додека Шумарот успеа да побегне.

Пред собраните селани на митинго зборуваше, Командантот на одредот Горе Велковски, и Горче. Јосиф Јосифовски Свештарот. Во говорите беше ~~[illegible]~~ обухвател за целите на НОБ.

По завршениот митинг Горче насобраните селани ги праша дали да се убиеш Кметот, тие одговарија дека нема повеќе никој роб да прославуваат по тоа го ослободивме.

Селото го напуштивме околу 12. часот.

Присатни партизани за време на слегувањето, односно одржувањето на Митингот во селото Смилево-битолско

1, Антеловски Тодор - Стротов
2, Аруести Арон -
3, Белев Трајан - Гоце
4, Бошевски Ломбе -
5, Веселиновски Наум - Овчаров
6, - Велковски Горе - Косте
7, Димитровски Круме - Мито
8, Гокановски Илија -
9, Георгиевски Старјо -
10, Илијовски Славе - Стево
11, Јовановски Ило - Цветан
12, Јовановски Панде -
13, Јосифовски Јосив - Свештарот
14, Исаковски Коце -
15, Лазаревски Вандо -
16, Лутовски Перо - Молчин
17, Мешулам - Виктор - Бустрек
18, Наумовски Јордан - Коле
19, Нечевски Вантел - Тунелот
20, Поповски Гавро - Јунаци
21, Соколевски Крсто - Јордан
22, Спировски Ило - Панде
23, Тодоровски Ристо - Кеп
24, Трајчевски Мите - Стојко

По влегувањето во селото Смилево одредот по цел ден на 2-август се движеше до средина планината Бигла. Наваливме по сртот на Григирец и мракот ни фати непосредно близина до селото Јанковец.

Во бавчите Јанковечи, не пречека членот на околискиот комитет Милан Зумовски родом од с. Јанковец со една група комунисти одредот го префрле преку главната собраќајница Охрид-Ресен кај местото „Раштани“ потоа одредот замина преку врбиња кај селото Болно (Босена Избоишница)

На ова место поставивме логор храна ни носеја комунистите од селото Болно.

Додека престојувавме во овој атар во раководството на одредот настана извесни промени. Стиф. дојде во одредот командантот на одредот Ѓорѓе Велковски го повлече партијата за позадинска работа во Битола,

За командант на одредот не постави ~~Мене~~ Наум Веслиева за мој заменик Ило Јовановски - Цветко. Во времето кога не назначија за командант нето беше Пимен и го глеи на К.17. тоа се случи околу 5-август 1942.

Кога певне во близината над селото бојно Ѓорѓе-Јосив Јосифоски-Свештарот одржа Состанок со Комунистите од ова село на Вракојце ја донесе Песната „Триесет и девет Минаја" која песна ја напиша Младиот македонски поет Мите Панџев Богоевски по повод влегувањето на одредот во селото Смилево на ден 2-август 1942 г. НА 39 годишнината од Илинденското Востание во Македонија.

Песната беше умножена во повеќе примероци, од кој примероци добија сите партизани по еден примерок сите на глас ја проучуваа и пееја Сите борци беа восхитени поетикот му беше и борбениот дух

Составот на песната беше

Триесет и девет Минаја

Минаја триесет и девет,
И четириесета навлезе,
Од ко се дигна на нозе,
Целата Македонија,
Од кога народ поробен,
Стана да кршит окови.

Триестидевет години,
Години како векови,
Ништо се крвта исуше,
Турене по планините,
Ништо секнаја солзите,
Солзите на робиниите.

Триесетидевет години,
Триесетидевет камења.
Секои од кого потежок,
Секои од кого постуден.

Триесетидевет темници,
Која од која погрозна.
Триесетидевет години,
Обеле коси на глава.

На стари една војвода,
На Илинденски комита,
Лоша го старост наведе,
Урни го мисли летале.

Лушто го тапа изела,
За тоја пуста слобода.
Но што му очи светнаја,
Што му се лице разведри?

Кога си виде внуците,
Во нова руба комитска,
Со танка пушка на рака,
Со срце машко во гради,
Силна го надеж утеши.

Радос го старое окрепи,
Срце на младое затупка.
Осуна славен Илинден,
Во светла бела промена,
Над славно село Смилево.

Во горда Бигла планина,
Триесетидевет години,
Минаја како векови.
Деветстотрета остана,
Само во светла промена.

Ропство се тешко надвило,
Не дава душман слобода,
Не можеш глава да кренеш,
Народ претрпел окови,
Султанот сојде нов дојде.

Излегоа нови спахии,
Стегнаја нови синџири,
Но пелин стана нов живот,
Силно се Бигла затресе,
Затреја, горје планини.

Во земја се кријат кодоши,
Ново ни сонце огреја.
Храбро се чета зададе,
Од славна Бигла планина,
И слезе славно Смилево,
Народ да креват во борба.

Се млади како фидани,
Се силни како арслани,
Срце за страф им незнаји
Една ји мисла поведе,
Слегоја, в село влегоја.

Се собра цело Смилево,
За слушја думи пламени,
За нови светли славни дни.
Радост им срце исполни,
Душа им полна за борба.

Дамјан се испрови пред нами,
Во очи им искрит слобода.

Мите Богоевски

Над селото Болно се задржавме се до 20-август, а на 21- извршивме покрет, преку Врбица поминавме над селото Лубишта кај воденицата, над селото Кривени во пазуву на местото Могила го другувавме Гешино и молеговме повторно на планината Бигла; до сретот на Бигла стигнавме во близината на селото Ѓавато.

Тези неколку денови беше разгледано прашањето одредот во позане вооружена акција против фашистичките единици. Стевом Наумов-Стив предложи одредот "Даме Груев" да го нападне полицискиот участок (станица) во селото Кажани покрај возната сообраќајница Битола-Ресен-Охрид место во селото имавме податоци дека е стационирана и една погранична бугарска фашистичка единица.

Планот за напад беше следниот:

Нападот се изврши на ден 22- август 1942 г.

План за нападот однесе целиот Наумове Стив-Наумов и ни запозна со планот само раководството на одредот

покрај нашите борци зедоа учество
и околу 15 - доброволци повикани од
партиските Кели од селата: Гавато.
Братиндол, Лера, Долонци и Ротино
Сите се собраа на зборното место
пред селото Кажани:

Стив од селаните определе две
групи да ги пресечат телефонските
линии на две места за Ресен над
с.Кажани и за Битола пред селото
Кажани.

А одредот го поделв на 3
ударни групи и тоа

I - Група беше јас со 9 души имав
задаток да го нападне полицискиот
участок и ги фатам на спиење. Ги
заробам.

II група ја поведе Стевче Наумов
Стив - со 6 души и задача на
логорот каде беше стационирана
една погранична бугарска единица
имаше за цел да ги заробе

III Група ја поведе Лела
Стојановски имаше задаток да
ја нападне и ја запали општината
да ја дигне касата со пари, беа
добро опремени со потребен алат
По сите групи имавме по еден

Ходил од селата кој добро стороноб по планава.

Напредот и и. останатите лини требаше да се скинат точно во 24 сатот на полноќ. кога ќе биди се застано

Штом се доближивме до местата за напад. бугарите од позиција ни отворија први оган

Од кој групата на стаив се гу експлозија на бомба. борбата на секаде точно се слушаше од. сите врсти на оружје. бугарите беја сите на ноге

Порано бевме откриени од бугарите поради тоа што селаните жениње ги пресретнале пред 12 сатот. А бугарите беја застанцени и од вапрувањето во селото затоа беја многу отрезни и на позиција

Најуспешно напад не успеја поради тоа што беја влезени на позиција, а полни добро му зададовме

По краткатa борба се повлековме назад на местото место,

Во борбата ранети и жртви немавме.

Утрето устата пак вратимо за под селото Гопеш

од под Готленци другиот ден
се вратиме за селото Стражево.
Под селото Лера кај реката
Шемница некаде околу 10 саатот наидовме
на бугарска заседа. На истото место
требаше Цане од Лера ~~требаше~~ донесе да ни
леб и месо за одредот, но тој ги
донесол бугарите цела рота.
Цане и Стив одевме преку
Ливада, бугарите кое дојдоа ни
примеќиле но на нас огон не отворија,
а, одредот помина по межд[illegible]
имаше сливи и друг: потполно во
сенка, одредот не го примеќила.
Кога почна Стив со „Камен да
чука „Цорка" на Цане, бугарите
отворија огон, беше ранет
Пецо-Божиновски во бутот.
Кога го ранија Пецо со една
група од тројца изгубија врска се
отцепија и заминале за Битола
покасно се приклучила во одредот
Јане Сандански - ново формиран.
А одредот тргнавме по
реката отстапува накаде
заминавме на Планината Бигла
на горното Златорече. На ова
место останавме еден ден
до два.

другите домови, кои ги тригики
извршуваше покојот Милошевски бугарите
ке ја требовуваат кашкавало била.
Одењето за село Стежево
планот ни беше, да го нападниме
Арибилци — во ова село се наоѓаш
општина од бугарската власт
имаше собрано поголема количина
жито од околните села, требаше
операцијата да ја уништиме
а житото што го повратиме —
разделиме на селаните во Арибил.
Овој пат ни пропадна со
издајникот Ване од Лера.
На овој издајник покојно му се
суде. Пошто ова издајство се дозна
и со отров поминала една патрола
од одредот во која беше Бено Руса-
кови, Ване како газдинот у
скриеност на селската келија на
овие патрола во рацијата му
стовиле — Отров! Ване се нашол
рачи близу Гопеш — и почнал
да повраќа, на че испил голема
количина бее последица беше
спасено
На овој предавник му се
суде заедничкото во 1944 година.